

“ MOEST IK NIET NAAR MOEDER-TAAL ZIJN GEKOMEN, ZOU IK ER NOOIT AAN GEDACHT HEBBEN OM TE LEREN FIETSEN.”

*Ik ben **Sabah**. Ik ben 34 jaar. Ik ben al 4 jaar en 2 maanden in België. Ik heb 2 kinderen, een meisje en een jongen. Mijn dochter is 16 jaar en mijn zoon is 10 maanden.*

Ik kom heel graag naar Moeder-Taal, ik heb hier veel geleerd. We hebben geleerd hoe we met onze kinderen kunnen spelen. We deden thuis al veel dingen samen, maar hier hebben we nog meer geleerd hoe we thuis kunnen bezig zijn met ons kind. Onze kinderen hebben ons nodig, zeker als ze zelf les beginnen te volgen. Dan hebben ze hun moeders nodig om hen te helpen. Dat hebben we hier meegekregen. Ik heb ook veel geleerd over de zwangerschap en over de bevalling. Er zijn veel dingen die ik gewoon niet wist en nu weet ik het. We hebben veel kunnen uitwisselen over verschillende onderwerpen zoals opvoeding en gezonde voeding. We zijn ook op uitstap gegaan, we zijn naar een park gegaan, we hebben veel gedaan.

We hebben ook andere mensen leren kennen en hebben de kans gekregen om met elkaar om te gaan en Nederlands te spreken met elkaar. We begrijpen nu heel veel. Ik wil heel graag verder Nederlands leren. Dit jaar was dat geen probleem. Ik heb veel Nederlands kunnen leren. Ik probeer ook thuis Nederlands te oefenen, ook al is dat nog moeilijk. Ik wil echt Nederlands leren, dat wil ik met hart en ziel. Maar ik heb geen crèche tegen september. Ik kan geen crèche vinden. Als ik mijn zoon wil inschrijven, zeggen ze dat er geen plaats is. Ik wil heel graag naar school gaan, ik wil heel graag Nederlands leren, maar als ik geen crèche vind, dan zal dat een probleem zijn. Dan moet ik thuis blijven bij mijn zoon.

Ik heb hier veel geleerd, ik begrijp al heel veel, maar als ik het niet verder oefen, als ik geen contact meer heb met Nederlandstalige mensen, zal ik stilletjes aan vergeten wat ik geleerd heb. Ik hoop dat ik een plaats kan krijgen in een crèche, zodat ik volgend jaar les kan volgen en nog meer kan leren.

Ik heb een dochter, maar zij woont niet bij mij. Ik woon aan de rand van Geel. Ik kende hier niemand, mijn zoon was altijd alleen. Hij was heel gehecht aan mij, was altijd bij mij. Nu is er geen probleem om hem in de opvang te laten. Hij heeft ook andere kinderen leren kennen. Ik heb ook vriendinnen gemaakt. Zij komen bij mij thuis en wij gaan op bezoek bij hen. Ik heb ook andere instanties leren kennen. Zo ga ik bijvoorbeeld Zumba dansen en komen we één keer per maand samen om te koken. Moest ik niet naar hier gekomen zijn, zou ik dat allemaal niet geweten hebben en zou ik al die mensen niet hebben leren kennen. Ik hoop dat iedereen deze kans kan krijgen.

Wat ik niet zal vergeten is dat ik zal kunnen leren fietsen. Moest ik niet naar hier zijn gekomen, zou ik er nooit aan hebben gedacht om te leren fietsen. Maar we zijn samen naar de DSO gegaan en zo heb ik het idee gekregen. Anders zou ik nooit hebben geweten hoe ik er moest aan beginnen of waar ik voor fietsles terecht kon.

Ik hoop dat iedereen, die gewoon thuis zit en niet naar buiten kan, of die zijn weg niet kan vinden, niet naar de dokter kan gaan of op de bus zit en niet weet waar ze moet afstappen en het ook niet kan vragen omdat het te moeilijk is voor haar, deze plaats kan leren kennen en de kans krijgt om naar hier te komen zodat ze haar weg kan leren vinden.